

HET WOORD DER WAARHEID VERDELEN

www.trustingthelord.com

Alle teksten zijn genomen uit de Statenvertaling 1977

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Er zijn mensen die, als ze verwijzen naar 2Tim.2:15, abusievelijk zeggen: “Het woord van God recht snijden”. Maar het vers zegt niet dat we het woord van God recht moeten snijden. Het vers zegt dat we het woord der waarheid recht moeten snijden. Er zijn er die abusievelijk denken dat het woord der waarheid ALLEEN wordt gevonden in de brieven Romeinen tot en met Filemon. Maar dat is niet hetgeen wij zeggen. Jacobus zegt in zijn brief:

*“Jac.1:18: Naar Zijn wil heeft Hij ons **gebaard** door **het Woord der waarheid**, opdat wij zouden zijn als eerstelingen Zijner schepselen.*

En dat is in overeenstemming met hetgeen Petrus zegt:

*“1Petrus 1:3: Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft **wedergeboren**, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.*

Maar wij hebben nimmer gezegd dat het woord der waarheid Romeinen tot en Filemon is, of dat alleen Romeinen tot en met Filemon het woord der waarheid IS. De bijbel definieert exact wat het woord der waarheid is met betrekking tot 2Tim.2:15. De gehele bijbel is het woord van God, maar dat is niet wat wordt bedoeld in het vers. We weten dat alle schrift door inspiratie van God is gegeven. Paulus zegt:

“2Tim.3:16: Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

“2Tim.3:17: Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.

Als we spreken over het feit dat de schrift geïnspireerd is dan betekent dat: door God geademd. Met andere woorden, alle schrift, alle verzen in de bijbel, zijn de woorden van God. Opmerking: Als u tenminste over de juiste bijbelvertaling beschikt! De Statenvertaling van 1977 of eerdere uitgaven.

Petrus schreef:

“2Petrus 1:21: Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.

Als Petrus verwijst naar **profetie** dan verwijst hij naar het profetische programma van God dat behoort tot de aarde. Het programma van God aangaande de aarde zal worden vervuld ‘aan’ en ‘door’ het volk Israël. Over het profetische programma van God werd gesproken “vanaf het begin der wereld”, zoals de vader van Johannes de Doper zei:

“Lukas 1:68: Geloofd zij de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;

“Lukas 1:69: En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;

“Lukas.1:70: Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn;

Echter is er nog een ANDERE boodschap in uw bijbel, een boodschap waarover nimmer door enig profeet is gesproken, welke VERBORGEN WERD GEHOUDEN sinds het begin der wereld. U kunt bijvoorbeeld duidelijk het verschil zien als u hetgeen Petrus zei aan de Joden te Jeruzalem, toen Hij sprak over Jezus Christus, vergelijkt met hetgeen Paulus zegt:

Petrus: *Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten **van alle eeuw.***

In contrast met hetgeen werd gesproken “van alle eeuw” (of: “het begin der wereld”), is het evangelie, het “goede nieuws dat gegeven is aan de Apostel Paulus:

Paulus: *“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, **die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;***

Hier zien we dus dat het “woord der waarheid” in uw bijbel in TWEE VORMEN voorkomt. Daar is hetgeen dat werd gesproken en er is hetgeen waarover niet werd gesproken, dat werd verborgen gehouden. Als iemand 2Tim.2:15 niet juist citeert en zegt dat “het woord van God recht snijden”, dan kan het de mensen danig in verwarring brengen. Kijk nauwkeurig naar wat Paulus wel zegt in het vers:

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Paulus verwijst hier specifiek naar het woord der waarheid. Hij zegt niet dat delen uit de bijbel weggeworpen moeten worden. Waar hij SPECIALE aandacht voor vraagt is het WOORD DER WAARHEID. Hij geeft u zelfs de definitie van die uitdrukking. Zie in de brief aan de Efeziërs:

“Ef.1:12: Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben.

*“Ef.1:13: In Welken ook gij zijt, nadat gij **het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid** gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;*

Zie eveneens Kol.1:5.

Het is duidelijk wat RECHT GESNEDEN moet worden, Paulus verwijst naar “het evangelie”, “HET EVANGELIE UWER ZALIGHEID”. Nu wordt duidelijk dat God niet ALTIJD dezelfde dingen heeft gezegd. Soms zegt hij verschillende dingen aan verschillende mensen

op verschillende tijden. Mensen die deze bijbelse waarheid dwarsbomen zeggen altijd “God is God en God verandert nooit”, en ze gaan naar een vers in de brief aan de Hebreeën waar wordt gezegd:

“Hebr.13:8: Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid.

Het vers zegt dat Jezus Christus altijd dezelfde is. Het vers zegt niet dat hij altijd spreekt over DEZELFDE DINGEN of tot DEZELFDE MENSEN. De brief aan de Hebreeën opent bijvoorbeeld met deze woorden:

“Hebr.1:1: God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

“Hebr.1:2: Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

Dus sprak God eertijds door de profeten tot zijn volk, het vers zegt dat God nu tot ons, de Hebreeën, heeft gesproken door zijn Zoon. En de schrijver van de brief aan de Hebreeën zegt in het volgende hoofdstuk:

“Hebr.2:3: Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

Waar u nu speciaal op moet letten in dit vers is dat een boodschap tot zaligheid begonnen is door verkondiging van de Heere en dat later dezelfde boodschap aan ons, de Hebreeën, is bevestigd DOOR DEGENEN DIE HEM GEHOORD HEBBEN. Dat moet een verwijzing zijn naar de 12 apostelen aan Israël, en die 12 apostelen hebben de boodschap bevestigd aan anderen, inclusief de persoon die de brief aan de Hebreeën heeft geschreven. Het werd aan ons bevestigd door hen”. Het is ondenkbaar dat de Apostel Paulus hierbij betrokken is geweest. Paulus was niet iemand die zijn boodschap aan zich bevestigd kreeg door iemand anders die de Heer had gehoord. Hoe weten we dat? Omdat Paulus zelf de Heer HOORDE EN ZAG. Hij kreeg zijn boodschap niet van iemand anders die de Heer had gehoord, hij kreeg het van de Heer ZELF. Iets anders waar we op moeten letten is dat de boodschap die Paulus van de Heer heeft ontvangen NIET DEZELFDE boodschap is die de Heer voorheen leerde aan Petrus en de 12:

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

De Apostel Paulus heeft Jezus Christus, toen Hij op aarde was, niet gezien en niet ontmoet. De 12 apostelen voor het volk Israël kenden de Heer toen Hij op aarde was. Jezus Christus KOOS 12 mannen voor een speciale bediening in Mattheüs 10:

“Matth.10:5: Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

“Matth.10:6: Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

“Matth.10:7: En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Als dus de schrijver, van de brief aan de Hebreëën, spreekt over de boodschap bevestigd aan hem en aan de anderen door “hen die Hem gehoord hebben”, dan is dit hetgeen waarover hij spreekt. De 12 apostelen voor Israël kenden de Heer alleen op de aarde. De laatste keer dat SOMMIGEN VAN HEN de Heer hoorden was toen ze op de Olijfberg waren, veertig dagen na de Opstanding, op de dag dat de Heer opvoer ten Hemel. Die mannen hoorden de Heer NIMMER MEER spreken. Er waren visioenen en ze zagen engelen, maar de Heer heeft niet weer gesproken over zijn aardse programma.

Sommigen redetwisten dat Paulus de keuze van de Heer was om de plaats van Judas in te nemen, degene die Hem had verraden, en dat de keuze van Matthias in hoofdstuk één een onwettige keuze was. Er zijn er die zeggen dat Paulus de plaatsvervanger was van Judas en dat hij deel uitmaakte van de twaalf discipelen. Maar de enige reden die de mensen hebben is: hun eigen religieuze traditie te ondersteunen, of iemand anders heeft hun dat verteld, of omdat ze dat domweg hebben aangenomen zonder zelf de feiten na te gaan. De waarheid is dat Paulus op geen enkele manier betrokken is geweest bij de bediening van de twaalf en nimmer deel van hen uitmaakte. De verkiezing van Matthias door de anderen was “volgens de schrift”. Petrus citeerde de profetie aangaande Judas dat een ander zijn plaats in moest nemen.

“Hand.1:16: Mannen broeders, deze Schrift moest vervuld worden, welke de Heilige Geest door den mond Davids voorzegt heeft van Judas, die de leidsman geweest is dergenen, die Jezus vingen;

“Hand.1:17: Want hij was met ons gerekend, en had het lot dezer bediening verkregen.

“Hand.1:20: Want er staat geschreven in het boek der Psalmen; Zijn woonstede worde woest, en er zij niemand die in dezelve wone. En: Een ander neme zijn opziensambt.

“Hand.1:21: Het is dan nodig, dat van de mannen, die met ons omgegaan hebben al den tijd, in welken de Heere Jezus onder ons in gegaan en uitgegaan is,

*“Hand.1:22: Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welken Hij van ons opgenomen is, een derzelven met ons **getuige** worde van Zijn opstanding.*

Het is belangrijk om te begrijpen dat de reden voor de benoeming van de man was dat hij een GETUIGE moest zijn. Ten einde getuige te kunnen zijn moet hij kennis uit de eerste hand hebben van alles dat Jezus begon te leren en te doen. Laat ons nu even terug gaan naar de gebeurtenissen direct na de opstanding van Christus. De Heer verscheen aan twee discipelen op de weg naar Emmaüs. Omdat de dag bijna voorbij was vroegen ze hem om mee te gaan en met hen te eten. Als hij het brood had gezegend en gebroken herkenden ze hem en toen verdween hij uit hun zicht. Ze gingen onmiddellijk terug naar Jeruzalem en vertelden deze dingen aan de anderen:

*“Lukas 24:33: En zij, opstaande ter zelfder ure, keerden weder naar Jeruzalem, en vonden de **elven** samenvergaderd, en die met hen waren;*

Let er op dat het vers zegt dat er ELF samenvergaderd waren. Er was dus ÉÉN die niet aanwezig was. Wie was er niet? Het was Thomas. Herinnert u zich de TWIJFELENDE THOMAS, of herinnert u zich de BEVESTIGENDE THOMAS? Hij was daar niet aanwezig. Kijk maar naar hetzelfde verslag in het boek Johannes:

“Joh.20:19: Als het dan avond was, op denzelven eersten dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

“Joh.20:20: En dit gezegd hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde. De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere zagen.

“Joh.20:24: En Thomas, een van de twaalven, gezegd Didymus, was met hen niet, toen Jezus daar kwam.

Toen de Heer voor de eerste keer aan hen verscheen was Thomas daar niet bij aanwezig. Maar de bijbel zegt dat DE ELVEN SAMENVERGADERD WAREN. Als Thomas er niet was en er toch elf aanwezig waren, wie was dan die elfde man? Judas was er niet meer bij. Het was Matthias!

“Hand.1:23: En zij stelden er twee, Jozef, genaamd Barsabas, die toegenaamd was Justus, en Matthias.

“Hand.1:24: En zij baden en zeiden: Gij Heere! Gij Kenner der harten van allen, wijs van deze twee een aan, dien Gij uitverkoren hebt;

“Hand.1:25: Om te ontvangen het lot dezer bediening en des apostelschaps, waarvan Judas afgeweken is, dat hij heenging in zijn eigen plaats.

“Hand.1:26: En zij wierpen hun loten; en het lot viel op Matthias, en hij werd met gemene toestemming tot de elf apostelen gekozen.

Het kiezen door middel van het lot betekent niet dat men er om dobbelde. Het kiezen door het lot was een middel om een keuze te maken, van het onderscheiden van de wil van God voor een speciaal iets. Het werd gebruikt in combinatie met het priesterschap. Het is de bediening van de Urim en Tummim, zoals in het geval van de vader van Johannes de Doper:

“Lukas 1:9: Naar de gewoonte der priesterlijke bediening, hem te lote was gevallen, dat hij zoude ingaan in den tempel des Heeren om te reukofferen.

We spreken in dit artikel echter over “het recht snijden van het woord der waarheid”, maar het is in eerste instantie zeer belangrijk dat u begrijpt dat Paulus nimmer betrokken is geweest bij de bediening van de twaalven, DAT is de reden voor het SNIJDEN, om een duidelijk onderscheid te maken tussen de beide boodschappen. En nog eens, merk op dat Matthias werd geteld met de elfen. Elf plus één is twaalf, het aantal apostelen voor Israël, het getal van de TWAALF stammen van Israël:

“Hand.2:1: En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen.

Op de dag van het Pinksterfeest werden deze TWAALF mannen vervuld met de Heilige Geest en alle TWAALF spraken ze in andere talen zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.

“Hand.2:4: En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

Tussen haakjes, wanneer er wordt gezegd “dat allen werden vervuld met de Heilige Geest”, is dat een heenwijzing naar deze TWAALF mannen. Het is geen verwijzing naar de 120 mensen, vrouwen en mogelijk kinderen, zoals eerder genoemd, een week eerder, in Handelingen 1. Op die dag spraken er geen vrouwen en ook geen kinderen in talen. Twaalf Joodse mannen, 12 apostelen, spraken de boodschap van God tot de vrome Joden die, op die Joodse feestdag, waren samenvergaderd.

“Hand.2:5: En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn.

“Hand.2:6: En als deze stem geschied was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken.

*“Hand.2:7: En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle **dezen**, die daar spreken, Galileers?*

En zie eens naar vers 13:

“Hand.2:13: En anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoeten wijns.

Het vers zegt ‘dezen’. 12 Joodse mannen spraken daar in buitenlandse talen, andere talen, talen die ze niet hadden geleerd. Hetgeen ik u wil laten zien is dat Israël 12 stammen en 12 apostelen had en dat totaal aantal is er geweest vanaf het begin, de Pinksterdag. De twaalven worden later nog eens genoemd toen er twist ontstond tussen de Joden en de Grieks sprekende Joden, de Grieksen:

“Hand.6:1: En in dezelfde dagen, als de discipelen vermenigvuldigden, ontstond een murmuring der Grieksen tegen de Hebreen, omdat hun weduwen in de dagelijkse bediening verzuimd werden.

“Hand.6:2: En de twaalven riepen de menigte der discipelen tot zich, en zeiden: Het is niet behoorlijk, dat wij het Woord Gods nalaten, en de tafelen dienen.

We weten dat deze twaalf mannen, inclusief Matthias, getuigen van de Heer waren. Dat betekent eveneens dat ze getuigen waren geweest van de opstanding.

Veel later, ten tijde van Handelingen 19, schrijft Paulus de eerste brief aan de Korinthiërs. Daarin herinnert hij hen aan het evangelie dat hij tot hen predikte. Bedenk dat we alreeds in het boek Galaten hebben gelezen dat Paulus BETUIGD dat de boodschap die hij predikt niet van een mens is. Het was hem niet geleerd. Het was door rechtstreekse openbaring van de Heer. Het is een ANDERE BOODSCHAP dan de boodschap die werd gepredikt door Petrus op de Pinksterdag. Petrus heeft, in Handelingen twee, drie, vier, vijf en verder, NIMMER GEZEGD, wat Paulus hier zegt:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“1Kor.15:5: En dat Hij is van Cefas gezien, daarna van de twaalven.

Paulus stelt dus in eerste instantie vast dat alle 12 de Joodse apostelen de Heer hadden gezien. En dat is inclusief Matthias, want hij was er bij toen de Heer aan hen verscheen:

“1Kor.15:6: Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van welken het meren deel nog over is, en sommigen ook zijn ontslapen.

“1Kor.15:7: Daarna is Hij gezien van Jakobus, daarna van al de apostelen.

“1Kor.15:8: En ten laatste van allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene, gezien.

Toen Paulus nu de Heer zag, zag hij de opgestane en opgevaren en verheerlijkte Heer uit de Hemel. Paulus heeft Jezus van Nazareth nimmer gekend. Hij heeft de Heer nimmer op aarde gekend. De eerste ontmoeting van Paulus met de Heer was op de weg naar Damascus in Handelingen negen, lang na de gebeurtenissen van Handelingen twee, drie, vier, vijf en zo voort. Paulus zegt dus dat “het evangelie dat ik predik” niet is naar de mens, dus niet van mensen ontvangen, maar door RECHTSTREEKSE openbaring van de Heer. En het is een ANDERE BOODSCHAP dan de boodschap die werd gepredikt door Petrus en de twaalven, en Paulus zegt om “het woord der waarheid recht te snijden”.

In de brief aan de Galaten, hoofdstuk één en twee, geeft Paulus verslag van zijn bekering en hoe hij naar Damascus ging, dan naar Arabië is gegaan en weer is terug gekeerd naar Damascus, en eerst drie jaar later naar Jeruzalem is gegaan om zichzelf voor te stellen aan Petrus, zie wat hij dan zegt:

“Gal.2:1: Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

Uit de woorden van dit vers is het duidelijk dat de reden dat Paulus naar Jeruzalem ging niet was om informatie te VERKRIJGEN, en ook niet om zich bij de twaalven te VOEGEN, maar voor een geheel ander doel. Hij zegt dat de Heer hem OPENBAARDE dat hij moest gaan en dat hij hun moest MEDEDELEN “het evangelie dat ik predik”. Als Paulus nu dezelfde boodschap had als de twaalven predikten dan zou zo’n reis totaal overbodig zijn geweest. Eigenlijk zou het belachelijk zijn geweest om zo’n reis zelfs maar te suggereren. Maar Paulus zegt dat hij ging door OPENBARING van de Heer. Ten tijde van deze ontmoeting, welke plaats vond in Handelingen vijftien, was Jacobus, de apostel die het boek Jacobus heeft geschreven, dood. Hij werd door het zwaard gedood in Handelingen 12.

Dus op het moment van Handelingen 15 is Jacobus, de broeder van de Heer, naar voren gekomen als de woordvoerder van de gemeente te Jeruzalem. Dus nam Paulus, volgens deze passage, Jacobus, Cefas (dat is Petrus) en Johannes (die het evangelie naar Johannes, en 1, 2 en 3 Johannes en het boek Openbaring heeft geschreven), privé en DEELDE hun het evangelie MEDE, het WOORD DER WAARHEID, hetwelk hij door openbaring had ontvangen van de opgestane Heer. Zie nu wat de schrift zegt:

“Gal.2:6: En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht.

Eén ding is zeker. De grote twistvraag was of het voor de gelovigen, in de gemeenten van Paulus, nodig was om al dan niet besneden te worden en om al dan niet de Wet van Mozes te onderhouden, hoogstwaarschijnlijk was hun dit aangezegd door de gemeente te Jeruzalem. Met andere woorden, de boodschap van de besnedenen. Maar Paulus zegt: “ze hebben mij NIETS TOEGEBRACHT:

2:7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Hier moet ik even stoppen om iets te zeggen. HET EVANGELIE VAN betekent niet het zelfde als HET EVANGELIE AAN. Op dezelfde wijze, het GELOOF VAN GOD of het GELOOF VAN CHRISTUS betekent niet het zelfde als het GELOOF IN GOD of het GELOOF IN CHRISTUS. Vele bijbels veranderen deze kleine twee letter woorden in een poging om overeen te stemmen met het religieus denken, en als ze dat doen dan verdraaien ze de gehele betekenis. Ze veranderen de betekenis. Bijvoorbeeld: uw redding is niet gebaseerd op uw geloof IN CHRISTUS, maar veeleer is het gebaseerd op het GELOOF VAN CHRISTUS. Het is vanwege ZIJN GELOOF, ZIJN GETROUWHEID, van ZIJN volharden tot het einde, dat er hoop voor u is in het evangelie.

“Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Als het een zaak was van UW GELOOF IN CHRISTUS dan zou dat betekenen dat God het aan u overlaat om het werk van redding te verrichten. Maar dat is in het GEHEEL niet het geval. God heeft u geen onderhoudsprogramma van uw redding gegeven, God heeft u EEN GIFT gegeven: Het volbrachte werk aan het kruis door Jezus Christus. Volgens Jacobus in het boek Jacobus is geloof zonder werken dood. Maar GENADE zonder werken is NIET DOOD!

In deze passage hebben het EVANGELIE VAN de besnedenen en het EVANGELIE VAN de onbesnedenen een totaal verschillende betekenis dan het evangelie AAN iemand. De meesten in de religie willen dat u gelooft dat het eenvoudig betekent dat Petrus AAN IEMAND predikt en dat Paulus hetzelfde aan IEMAND ANDERS predikt. We zullen zien dat dat NIET HET GEVAL IS. Het evangelie VAN de besnedenen is een specifieke boodschap. Het evangelie VAN de onbesnedenen is een geheel andere boodschap. Het is belangrijk om “het woord der waarheid recht te snijden”.

De apostel Jacobus was niet één van hen die Paulus heeft ontmoet op die dag in Handelingen 15. Zoals we alreeds hebben gezegd is hij gedood in Handelingen 12, hij heeft dus niets

gehoord van wat Paulus had te zeggen. Het boek Jacobus is nogal strijdig met hetgeen u leest in de brieven van Paulus, maar toch is dat ook het WOORD DER WAARHEID:

“Jac.1:16: Dwaalt niet, mijn geliefde broeders!

“Jac.1:17: Alle goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven, van den Vader der lichten afkomende, bij Welken geen verandering is, of schaduw van omkering.

*“Jac.1:18: Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door **het Woord der waarheid**, opdat wij zouden zijn als eerstelingen Zijner schepselen.*

Jacobus zegt dus dat IEMAND hen heeft gebaard door HET WOORD DER WAARHEID. Over wie spreekt Jacobus hier? Aan wie schrijft Jacobus het boek Jacobus?

“Jac.1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: zaligheid.

Een groot deel van de hedendaagse religie haalt zijn leer uit het boek Jacobus. Het boek van Jacobus is het TROETELKIND van vele religieuze organisaties. Maar bedenk dat de man die dat boek schreef PAULUS NIMMER HEEFT ONTMOET. Hij was al gestorven voordat Paulus naar Jeruzalem werd gezonden. Het boek Jacobus staat, van het begin tot het einde, vol met de werken der wet. Het is een boodschap voor de Joden in de verdrukking en in wezen is het de leer van de Bergrede van Mattheüs vijf, zes en zeven. Het is in wezen de GRONDWET, het Magna Charta van het herstelde koninkrijk van Israël bij de tweede komst van Christus. Verlies niet uit het oog dat het KONINKRIJK hetgeen is waar de twaalf naar uitzagen, daarvoor volharden ze tot het einde. Ze hadden geen aanwijzingen betreffende een hemelse groep mensen, de gemeente als het lichaam van Christus. Zie naar hun allerlaatste vraag op de dag dat de Heer ten Hemel is opgevaren:

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

Jacobus zegt dus dat God “hen heeft gebaard door het woord der waarheid”. We zullen spoedig zien dat dit “woord der waarheid” het evangelie VAN DE besnedenen blijkt te zijn, en het VERSCHILT van de boodschap van Paulus. Ik wil u er nu op wijzen dat, zoals Jacobus schrijft aan de twaalf stammen in de verstrooiing, Petrus aan diezelfde groep mensen schrijft:

“1Petrus 1:1: Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie,

Vreemdelingen zijn dan degenen die “vreemd” zijn. Deze mensen waren Joden die gevlucht zijn uit de omgeving van Jeruzalem vanwege de vervolging die begon ten tijde van de steniging van Stefanus in Handelingen 7. Petrus zegt in wezen dezelfde dingen als Jacobus:

*“1 Petrus 1:3: Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid **ons heeft wedergeboren**, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.*

Wanneer er wordt gezegd “ons heeft wedergeboren” dan moet er dus ergens iets staan in de bijbel waar God ze eerder heeft GEBOREN doen worden, en dat vinden we in:

“Exodes 4:21: En de HEERE zeide tot Mozes: Terwijl gij heentrekt, om weder in Egypte te keren, zie toe, dat gij al de wonderen doet voor Farao, die Ik in uw hand gesteld heb; doch Ik zal zijn hart verstokken, dat hij het volk niet zal laten gaan.

*“Exodes 4:22: Dan zult gij tot Farao zeggen: Alzo zegt de HEERE: Mijn zoon, **Mijn eerstgeborene**, is Israel.*

*“Exodes 4:23: En Ik heb tot u gezegd: Laat **Mijn zoon** trekken, dat hij Mij diene! maar gij hebt geweigerd hem te laten trekken; zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene doden!*

We zien hier dus dat God naar Israël verwijst als Zijn zoon, “Mijn eerstgeborene”. Petrus zegt dus dat Hij hen heeft doen wedergeboren tot een levende hoop, door wat? Door de opstanding van Jezus Christus. Lees verder:

“1Petrus 1:22: Hebbende dan uw zielen gereinigd in de gehoorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart;

“1Petrus 1:23: Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

“Wedergeboren” is vandaag de dag een zeer populaire uitdrukking, maar wist u dat alleen hier in 1 Petrus, en op nog één andere plaats in uw bijbel, deze uitdrukking “wedergeboren” vindt? Toen Nicodemus, “een leraar van Israël” in de nacht naar Jezus kwam, uit angst voor de Joden, gebruikte de Heer dezelfde uitdrukking. Maar als de Heer deze uitdrukking gebruikt is dat in een totaal andere context dan wanneer Petrus het gebruikt in 1 Petrus. Petrus spreekt over een groep mensen die “wedergeboren” zijn tot een levende hoop, maar de Heer spreekt specifiek over opstanding.

“Joh.3:1: En er was een mens uit de Farizeen, wiens naam was Nicodemus, een overste der Joden;

“Joh.3:2: Deze kwam des nachts tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God met hem niet is.

“Joh.3:3: Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.

Het Koninkrijk Gods is een geestelijk rijk. Het betekent de soevereiniteit van God over geheel Zijn schepping, Hemel en Aarde, maar het is een geestelijk, niet een fysiek rijk. Hier is hetgeen Paulus daar over zegt:

“1Kor.15:50: Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen, en de verderfelijkheid beerft de onverderfelijkheid niet.

De bewering van de Heer aan Nicodemus was voor hem een puzzel, zie wat hij zegt:

“Joh.3:4: Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden?

Dit lijkt toch een logische vraag. Kan een mens voor de tweede keer geboren worden? Zie wat de Heer hier op zegt:

“Joh.3:5: Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.

“Joh.3:6: Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest.

“Joh.3:7: Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden.

Wanneer de Heer dus zegt “zeg Ik u”, wat betekent dat? Het betekent dat de Heer Nicodemus persoonlijk aanspreekt. Het is ‘enkelvoud’. U, met andere woorden: JIJ Nicodemus. En dan zegt Hij “gijlieden”. Wat bedoelt Hij daar mee? ‘Gijlieden’ betekent meervoud, jullie allen. Maar wie is GIJLIEDEN, wie is “jullie allen?”.

Dit is het punt waar het grootste deel van het religieuze systeem in verwarring raakt. Maar er zijn verscheidene feiten die hier overwogen moeten worden: Nummer één, de aardse bediening van de Heer was aan ISRAËL en ALLEEN AAN ISRAËL. De bijbel is zeer duidelijk dat in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes de bediening van de Heere Jezus alleen ISRAËL betreft. Het gaat over Israël en het is voor Israël. De gemeente, het lichaam van Christus is in die tijd totaal onbekend. In die tijd was die gemeente, het lichaam van Christus, nog een VERBORGENHEID. Het was nog niet geopenbaard. Zie hetgeen de bijbel hier over zegt:

“Joh.1:10: Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend.

“Joh.11:11: Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

Wie zijn DE ZIJNEN in deze passage? De verloren schapen van het huis Israël. Herinnert u zich hetgeen de Heer tot de twaalven zei toen Hij hen uitzond om de boodschap van het Koninkrijk te prediken?

“Matth.10:5: Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

“Matth.10:6: Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

“Matth.10:7: En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Dit is toch duidelijk. De Heer zei hun naar wie ze moesten gaan, Hij vertelde ze specifiek waar ze niet heen moesten gaan, en Hij vertelde ze zelfs wat ze moesten zeggen. Toen een Heidense vrouw naar de Heer kwam en genezing zocht voor haar dochter, was Zijn antwoord aan haar:

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.

Lees wat de bijbel werkelijk zegt over de aardse bediening van de Heere Jezus Christus:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Bedenk dat we hebben gesproken over het evangelie VAN de besnedenen en het evangelie VAN de onbesnedenen. De bediening van de Heer was aan de besnedenen. Hij bevestigde de beloftenissen die God aan DE VADEREN had gedaan, zoals aan Abraham, Izak en Jacob die de vaderen zijn van het volk Israël. Waar passen wij hier nu in? Wij passen hier niet in!

Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Als de Heer dus zegt “Gijlieden moet wederom geboren worden”, wat betekent dat dan? Dan spreekt Hij over HET GEHELE HUIS ISRAËLS. Hij spreekt helemaal niet over de gemeente als het lichaam van Christus. In feite vindt u de uitdrukking “wederom geboren worden” nergens in Romeinen tot en met Filemon. De eenvoudige waarheid is dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet kunnen beërven, er moet een NIEUWE GEBOORTE zijn. Maar voor het lichaam van Christus gebeurt dat bij de Opname. Sommige leden van het lichaam zullen de dood niet eens zien. Paulus zegt dat onze verderfelijke lichamen veranderd zullen worden, en hij zegt dat dat in een moment zal gebeuren, in een punt des tijds.

De Heer zegt dus GIJLIEDEN, en bedoelt daarmee dat geheel Israël wederom geboren moet worden. Er is voor hen geen Opname. Niet voor degenen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Dus moeten ZIJ wederom geboren worden om het Koninkrijk binnen te gaan. Dat is hetgeen de Heer bedoelde toen Hij in Mattheüs 16 zei dat “de poorten der hel zullen dezelve (deze gemeente) niet overweldigen”. Met andere woorden: zij konden en zouden vol vertrouwen als martelaren sterven, wetende dat Christus een weg voor hen had gemaakt om “wederom geboren” te worden en het Koninkrijk binnen te gaan. Maar wat de gemeente betreft, de doden zullen opgewekt worden en WIJ zullen veranderd worden. Dat is waarom Paulus nimmer de uitdrukking “wederom geboren” gebruikt. Maar het eindresultaat, voor Israël en de Gemeente, is hetzelfde. De nieuwe geboorte. Wat betreft DE NIEUWE GEBOORTE nu, hier is daar een voorbeeld van:

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

“Rom.1:4: Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Maar wij behandelen hier het WOORD DER WAARHEID. Jacobus zegt dat ze wedergeboren zijn door de wil van God door het WOORD DER WAARHEID (Jac.1:18). Dit is het punt waar het recht snijden van het woord der waarheid” beslist noodzakelijk is:

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Twee verschillen evangelieën, twee verschillende boodschappen, zijn hier in dit vers te vinden. Er is het evangelie VAN iets, de besnedenen, en het evangelie VAN iets anders, de onbesnedenen. Beide boodschappen zijn verwant met Abraham in het boek Genesis. Maar één, die van de besnedenen, verwijst naar Abraham NADAT hij was besneden, en de andere, de onbesnedenen, verwijst naar ABRAHAM VOORDAT hij werd besneden. Deze laatste was een verborgenheid. Het was een verborgenheid welke is geopenbaard aan Paulus, alleen aan Paulus. Hij zegt:

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Laten we dus het WOORD DER WAARHEID nemen en kijken of u kunt zien HOE het recht gesneden moet worden. Jacobus was één van de twaalven. Hij heeft de Heer alleen op aarde gekend. Zijn boodschap leerde hij van de Heere Jezus Christus op aarde, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en in de veertig dagen waarin de Heer aan hen is verschenen VOORDAT Hij ten Hemel is opgevaren. Hier wordt het WOORD DER WAARHEID gepredikt door Jacobus. Het is eenvoudig om dat in vijf verzen te zien:

“Jac.2:20: Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?

“Jac.2:21: Abraham, onze vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izak, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar?

“Jac.2:22: Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?

“Jac.2:23: En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest.

“Jac.2:24: Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?

Jacobus predikt het WOORD DER WAARHEID, hij predikt redding door geloof PLUS werken. Zijn conclusie is deze:

“Jac.2:18: Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt het geloof, en ik heb de werken. Toon mij uw geloof uit uw werken, en ik zal u uit mijn werken mijn geloof tonen.

Als de Heer aan het lichaam van Christus had gezegd om WERKEN te doen ten einde de redding vast te houden dan zouden we WERKEN moeten doen. Maar het is een feit dat ons NIMMER zoiets is gezegd. Wat Jacobus predikte was hem ook gezegd. Werken uit het geloof, tot het einde toe, zou hen voor afvallen behoeden. Het was hun geloof dat op proef was. Gedenk wel dat deze boodschap door de Heer is geleerd, ook door de twaalven en later ook in het begin van het boek Handelingen door de Koninkrijks apostelen. Het was een boodschap die betrekking had op de periode van verdrukking. Het was volharden tot het einde om gered te worden. Het werd consequent gepredikt door de twaalven. Alle Hebreeuwse brieven, Hebreeën tot en met Openbaringen bevatten dezelfde boodschap van ‘werken van het geloof’. Het was een boodschap die gegeven is VOORDAT de boodschap van genade is gegeven aan de gemeente, door de Heer aan Paulus, en het zal de boodschap van redding zijn

NADAT de gemeente is weggenomen, opgenomen uit deze wereld vóór de verdrukking en de tweede komst van Christus. Het is een boodschap van bekering, waterdoop en goede werken tot het einde. Het is een VOORWAARDELIJKE boodschap ter redding. Het is een “GELOOF OP PROEF” boodschap.

Vergelijk nu alstublieft de boodschap van Jacobus van zijn WERKEN UIT HET GELOOF met hetgeen Paulus zegt. Paulus spreekt over dezelfde man, Abraham, maar Paulus bevindt zich op het gebied van de VERBORGENHEID. Paulus heeft geopenbaarde waarheid dat terug gaat tot vóór de besnijdenis van Abraham. Dit is iets wat niet in beeld was in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

“Rom.4:1: Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees?”

“Rom.4:2: Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God.

“Rom.4:3: Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.

“Rom.4:4: Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.

“Rom.4:5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Hier laat Paulus zien dat Abraham werd gerechtvaardigd VÓÓR hij werd besneden:

“Rom.4:9: Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid.

“Rom.4:10: Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid.

Hier heeft u dus twee verschillende boodschappen. Aan Jacobus, in de context van de verdrukking: geloof zonder werken is dood. Maar in de boodschap van Paulus: GENADE zonder werken is NIET DOOD. We hebben het evangelie **van** de besnedenen en het evangelie **van** de onbesnedenen. Beide zijn HET WOORD DER WAARHEID. Jacobus zegt, en Petrus zegt dat ze geboren waren, of wedergeboren, door het WOORD DER WAARHEID.

Wat velen vandaag de dag niet erkennen is de onderscheiden bediening en boodschap van Paulus. Paulus had een boodschap voor een ANDERE groep mensen. De twaalven hadden de boodschap van het evangelie van het Koninkrijk, het evangelie van de besnedenen. Ze verdwenen langzaam uit het beeld. Ten tijde van Handelingen 12 verdwijnt Petrus uit beeld. Hij wordt niet weer genoemd in de bijbel dan alleen nog in één geval in Handelingen 15 wanneer hij opstaat en spreekt ter ondersteuning van de bediening van Paulus. Het enige andere dat we weten van Petrus zijn de twee boeken die hij heeft geschreven aan hen die “verstrooid” waren.

De boodschap ter redding voor de gemeente, het lichaam van Christus, werd aan Paulus gegeven en aan hem alleen. De boodschap van Paulus is een boodschap van redding uit genade en DOOR geloof. Niet DOOR ons geloof maar door het geloof VAN Christus. Hij was degene die volhardde tot het einde in onze plaats. De boodschap is aanzienlijk verschillend van de Joodse boodschap aangaande de verdrukking. Paulus is de apostel der Heidenen. Petrus was dat nimmer, beweerde nooit dat hij dat was, en dat deden ook Jacobus en Johannes niet. Eigenlijk stemmen ze er mee in, in Handelingen 15, om NIET naar de Heidenen te gaan maar alleen tot de besnedenen:

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Als de religie aanspraak wil maken op leer uit de passages die zijn geschreven door de Apostelen van de besnijdenis aan de besnedenen, dan moeten ze schriftuurlijke autoriteit vinden dat deze afspraak, Gal.2:9, vervangt. De boodschap van het evangelie VAN de besnedenen was een boodschap van geloof plus werken. Het was een boodschap van verdrukking, een volhardden tot het einde. Het was een EERTIJD boodschap en niet de boodschap die vandaag de dag gepredikt moet worden. Maar beschouw wat Paulus heeft gezegd:

“Ef.2:4: Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft,

“Ef.2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

“Ef.2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

“Ef.2:7: Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

“Ef.2:9: Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Ef.2:10: Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Het moge duidelijk zijn uit hetgeen we hier lezen dat alle GOED NIEUWS niet hetzelfde goede nieuws is. God verandert nooit. Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in eeuwigheid. Maar er is een heilig volk, een koninklijk priesterdom dat het land Palestina verwacht te beërven omdat God dat aan hen heeft BELOOFD. Het is oneerlijk om te proberen de beloften, die God aan iemand anders heeft beloofd, proberen op te eisen voor onszelf. In het WOORD DER WAARHEID is een tweevoudig doel, een doel voor elke plaats:

“Gen.1:1: In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

De aardse hoop, de aardse beloften, het aardse KONINKRIJK zijn voor Israël. Aan Petrus werden de SLEUTELS van het Koninkrijk gegeven door de Heere Jezus Christus in Mattheüs 16. Voor het lichaam van Christus zijn er geen sleutels. Het Koninkrijk is een letterlijk, zichtbaar politiek KONINKRIJK DER HEMELEN op de aarde. Het zal worden opgericht wanneer de Zoon des Mensen komt in al zijn heerlijkheid en al zijn heilige engelen met Hem. Schapen en bokken zullen gescheiden worden, geoordeeld, gebaseerd op de behandeling van DEZE MIJN BROEDERS, dat zegt de Heer in Mattheüs 25. Jezus Christus bevestigt de beloften aan Israël en dat zal voor hen bewaarheid worden. Maar aangaande u en mij zegt Paulus:

“Kol.3:2: Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

“Fil.3:20: Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;

“Fil.3:21: Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen.

“Fil.4:1: Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn blijdschap en kroon, staat alzo in den Heere, geliefden!